

MRF 2023.207

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 7. juli 2023 j.nr. 22/08466

Stadfæstet fredningsnævnets afslag på erstatning til E for tabte byggemuligheder og udstykning ved fredning af ”Tversted grønne front”, da den del af E’s ejendom, der var omfattet af byplanvedtægt, var omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, hvor der ikke kunne forventes udstykningstilladelse. Tillige afvist erstatning for forventningsværdi på grundlag af kommunens tidligere forhandling med E om køb af ejendommen.

Sagen omhandlede erstatningsudmåling i forbindelse med fredning af ”Tversted grønne front” i Hjørring Kommune. Fredningsområdet udgjorde samlet ca. 95 ha, hvoraf 62 ha var ejet af private lodsejere. Formålet med fredningen var bl.a. at bevare de åbne og varierede klitlandskaber og at sikre og forbedre områdets naturværdier. Fredningsforslaget blev vedtaget af Fredningsnævnet for Nordjylland, nordlig del, den 6. oktober 2021. Der indkom i den forbindelse erstatningskrav fra to lodsejere, herunder E, der ejede 7,7 ha af fredningsområdet. E fremsatte krav om erstatning på 3.625.000 kr., hvoraf 3 mio. kr. udgjorde krav for tab af byggemuligheder. Det oplystes i den forbindelse, at E i 2011 forhandlede med kommunen med henblik på at sælge det omhandlede areal til kommunen, men at forhandlingerne gik i stå, da det blev kendt, at området muligvis ville blive underlagt en fredning. Fredningsnævnet afviste de af E fremsatte krav med henvisning til bl.a., at det omhandlede areal var beliggende i landzone, hvormed der ikke kunne forventes udstykning, og fastsatte erstatningen til i alt 13.463 kr. E påklagede afgørelsen og gjorde gældende, at erstatningen var udmålt på et forkert grundlag, med henvisning til, at ejendommen var omfattet af en byplanvedtægt, og at denne trods en delvis aflysning i 2020 fortsat var gældende for ejendommen. På baggrund af bestemmelser i vedtægten var det efter E’s opfattelse muligt uden for klitfredningslinjen at udstykke mindst 14-15 byggegrunde fra E’s ejendom. I forbindelse med klagesagen indkom

bemærkninger fra kommunen og Miljøstyrelsen, der bl.a. anførte, at det udelukkende var den nordligste del af ejendommen, der fortsat var omfattet af byplanvedtægten, og at denne del var sammenfaldende med den del af ejendommen, der var omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, hvorfor udstykning af ejendommen ikke var mulig. I forbindelse med besigtigelse af ejendommen oplyste E supplerende, at E ikke opfattede forhandlingerne med kommunen i 2011 sådan, at de udelukkede en senere aftale om kommunens overtagelse af ejendommen. Miljø- og Fødevarerklagenævnet, bemærkede indledningsvis, at der ikke blev givet grunderstatning for arealer, der i forvejen var omfattet af erstatningsfri regulering, medmindre der forelå særligt byrdefulde forhold. Nævnet fandt, at der ikke i forbindelse med den konkrete fredningssag forelå sådanne særligt byrdefulde forhold, der lå ud over de restriktioner, som allerede fulgte af lovens bestemmelser. I relation til spørgsmålet om erstatning på baggrund af forventningsværdi i relation til forhandlingerne med kommunen i 2011 fandt nævnet på baggrund af plangrundlaget og ophævelsen af byplanvedtægten, at der ikke knyttede sig en forventningsværdi til ejendommen i relation til muligheden for udstykning og bebyggelse af ejendommen, som gav grundlag for at forhøje den tilkendte erstatning. På denne baggrund stadfæstede nævnet fredningsnævnets afgørelse og tilkendte i øvrigt E godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand.

Afgørelse vedrørende erstatning i sag om fredning af Tverstedts grønne front i Hjørring Kommune

22/08466

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, jf. § 39.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Nordjylland, nordlig dels afgørelse af 6. oktober 2021 om erstatning til lb.nr. 1, [virksomhed1], i anledning af fredning af Tverstedts grønne front i Hjørring Kommune.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har fastsat godtgørelse for sagkyndig bistand på 3.000 kr., jf. naturbeskyttelseslovens § 47, hvoraf staten ved Miljøstyrelsen afholder tre fjerdedele og Hjørring Kommune en fjerdedel, jf. naturbeskyttelseslovens § 49, stk. 3.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse om erstatning i anledning af fredningen kan efter naturbeskyttelseslovens § 45 påklages til Taksationskommissionen af de, der har påklaget fredningsnævnets afgørelse af erstatningsspørgsmålet til nævnet, eller for hvis vedkommende nævnet har skærpet fredningsbestemmelserne eller nedsat erstatningen. Afgørelsen kan endvidere påklages af Hjørring Kommune og af Miljøministeren.

Klagefristen er fire uger fra den dag, Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er meddelt den klageberettigede, jf. naturbeskyttelseslovens § 87, stk. 1. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Klage skal indgives til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, e-mail: mfkn@naevneneshus.dk (<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>), der videresender klagen til Taksationskommissionen, jf. § 45, stk. 4.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse om godtgørelse kan ikke påklages, jf. naturbeskyttelseslovens § 47.

Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentliggjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevarerklage-nævnet,[2] der har behandlet sagen i den læge afdeling, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 10.

1. Indledning

Fredningsnævnet for Nordjylland, nordlig del har den 6. oktober 2021 truffet afgørelse om at tilkende erstatning på 154.927 kr. og godtgørelse for sagkyndig bistand på 20.000 kr. i anledning af fredning af Tverstedts grønne front i Hjørring Kommune.

Fredningssagen er rejst den 10. januar 2019 af Danmarks Naturfredningsforening og Hjørring Kommune.

Formålet med fredningen er at bevare de åbne og varierede klitlandskaber, at sikre og forbedre området naturværdier, blandt andet ved naturpleje og ved at sikre og styrke områdets funktion som spredningskorridor mellem de to fredede områder øst og vest for fredningen, samt at sikre og forbedre offentlighedens ret til at færdes og opholde sig i området.

Fredningsnævnets afgørelse om erstatning er påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af én lodsejer, lb.nr. 1, [virksomhed1], [matr.nr.1], jf. naturbeskyttelseslovens § 43, stk. 2.

Fredningsnævnets afgørelse af 6. oktober 2021 om at gennemføre fredningen af Tverstedts grønne front er ikke påklaget.

2. Fredningsnævnet for Nordjylland, nordlig dels afgørelse

Det fremgår af fredningsnævnets afgørelse, at fredningsområdet omfatter ca. 95 ha, der ejes af 17 private lodsejere med 62,27 ha, Hjørring Kommune med 10,10 ha, samt 22,59 ha umatrikuleret areal.

Det fremgår endvidere af afgørelsen, at fredningsnævnet efter naturbeskyttelseslovens § 39, stk.1, 1. pkt., skal fastsætte erstatning til ejere/brugere og andre indehavere af rettigheder over de fredede ejendomme for det tab, som fredningen påfører dem.

På den baggrund har fredningsnævnet den 8. februar 2021 fremsendt udkast til fredningsafgørelse og opfordret sådanne rettighedshavere til senest den 1. marts 2021 at opgøre deres erstatningskrav og indsende dem til nævnet. Det fremgår, at der er modtaget erstatningskrav fra to lodsejere, herunder lodsejer med lb.nr. 1.

Det fremgår af afgørelsen, at fredningsnævnet ved udmåling af erstatning efter § 39 har fulgt en fast praksis, hvor erstatningerne som udgangspunkt fastsættes efter takster, der dog kan reduceres eller helt bortfalde, afhængig af, i hvilken grad arealet i forvejen er omfattet af naturbeskyttelseslovens generelle reguleringer.

Fredningsnævnet har fastsat følgende erstatningstakster for privatejede arealer:

- Grunderstatning: 3.700 kr. pr. ha, dog minimum 3.700 kr.
- Beplantningsforbud: 6.000 pr. ha for arealer beliggende i landzone eller sommerhusområde, som ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3
- Der ydes halv grunderstatning for arealer med beskyttelseslinjer ved åer
- Der ydes ikke grunderstatning for arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 og § 8 om klitfredning
- Der tilkendes grundtakst på 3.700 kr. for § 3arealer, der den 1. juli 1992 var beliggende i byzone eller sommerhusområde
- Eksisterende stier: 15 kr. pr. m.
- Nye stier: 60 kr. pr. m.

Fredningsnævnet har i henhold til naturbeskyttelseslovens § 39, stk. 1, ikke tilkendt erstatning for offentligt ejede arealer.

Det fremgår af afgørelsen, at arkitekt [person1] i mail af 21. marts 2021 til fredningsnævnet på vegne af klager har fremsat krav om erstatning på 3.625.000 kr. Det er oplyst, at der har været forhandlet med Hjørring Kommune om opførelse af 14–15 sommerhuse, og at klager i 2011 forhandlede med kommunen om at sælge den omhandlede ejendom på [matr.nr.1] for 3 mio. kr., men at forhandlingerne gik i stå, da en mulig fredning kom frem i offentligheden. Kravet er nærmere opgjort som 450.000 kr. for køb af ejendommen, 175.000 kr. for betalte ejendomsskatter, forsikringer mv. fra køb og til i dag, og 3 mio. kr. for tab af byggemuligheder.

Miljøstyrelsen har den 24. august 2021 bemærket til det rejste krav, at ejendommen, som er beliggende inden for fredningsforslaget, ikke er udlagt til byzone eller sommerhusområde, hvorfor der ikke kan forventes udstykning. Med undtagelse af tre små arealer er den del af matriklen, der er beliggende inden for fredningsforslaget, omfattet af § 3 beskyttelse. De tre små arealer, der ikke er omfattet af § 3-beskyttelse, er så små, at de reelt er uden betydning i forhold til muligheden for opførelse af sommerhuse.

Hjørring Kommune har bemærket, at ejendommen både er beliggende i landzone og inden for kystnærhedszonen, samt at ejendommen ikke er omfattet af en lokalplan eller i kommuneplanen omfattet af en kommuneplanramme f.eks. med henblik på byudvikling. Hele ejendommen er omfattet af planlovens kystnærhedszone. Kommunen har oplyst, at den tidligere har afvist muligheden for, at arealet kan anvendes til sommerhusformål, og har desuden henvist til, at bebyggelse af arealet i øvrigt ikke er en mulighed på grund af naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttet natur.

Fredningsnævnet har af de grunde, der er anført af henholdsvis Miljøstyrelsen og Hjørring Kommune afvist lodsejers krav. Fredningsnævnet har ikke fundet anledning til at fravige de beskrevne principper for udmåling af erstatning i anledning af den skete fredning.

Fredningsnævnet har herefter fastsat følgende erstatning til klager:

Areal i alt ca. 7,70 ha		
§ 3-areal	7,63 ha	0 kr.
Sø/Åbeskyttelseslinje	7,63 ha	0 kr.
Klitfredning § 8	2,38 ha	0 kr.
Andre arealer med beplantningsforbud mv.	279 m ² (3 små delarealer) 69,58 kr. 69 m ² (tillægstakst) 672,98 kr.	742,57 kr.

Stier	Ny sti 173 m 10.380 kr. Eksisterende sti 156 m 2.340 kr.	12.720,00 kr.
Erstatning i alt		13.463,00 kr.

Vedrørende udredningen af erstatning og godtgørelse fremgår det af fredningsnævnets afgørelse, at den samlede erstatning og godtgørelse udredes af Miljø- og Fødevareministeriet med tre fjerdedele og af Hjørring Kommune med en fjerdedel.

3. Klager og bemærkninger hertil

Lb.nr. 1, [virksomhed1], der er repræsenteret ved arkitekt [person1], har anført, at erstatningsafgørelsen er truffet på et forkert grundlag for så vidt angår [matr.nr.1]. Klager har anført, at der er fejl i de oplysninger, som Miljøstyrelsen og Hjørring Kommune har lagt til grund i deres bemærkninger til det erstatningskrav, som klager har fremsat over for fredningsnævnet. Klager har oplyst, at det fremgår af OIS, at [matr.nr.1] er omfattet af Byplanvedtægt nr. 1, der er vedtaget af Uggerby Kommune den 1. april 1952, godkendt af Boligministeriet den 12. juni 1952, godkendt af Hjørring Amts vejvæsen den 1. august 1952 og tinglyst den 3. december 1952.

Det fremgår af klagen, at byplanvedtægten er delvist afløst den 7. oktober 2020, men at denne afløsning ikke omfatter [matr.nr.1], hvorfor byplanvedtægt nr. 1 fortsat er gældende for ejendommen.

Klager har oplyst, at det fremgår af § 1 i byplanvedtægt nr. 1, at [matr.nr.1] er omfattet af byplanvedtægtens bestemmelser for zone 2, at det fremgår af § 4 stk. 1, at kun parceller hvis arealindhold er mindst 2.500 m² må bebygges, at det fremgår § 4, stk. 2, at parceller skal kunne rumme et kvadrat med en sidelinje på 35 m, at det fremgår af § 4 stk. 5, at kun ét beboelseshus må opføres på hver parcel, og at det fremgår af § 4 stk. 6, at hvis bebyggelse udføres efter en for flere grunde fælles bebyggelsesplan kan det tillades, at indtil halvdelen af det i stk. 1 fastsatte mindste grundareal udlægges som samlet fællesareal. I så fald kan sidelinjen i et kvadrat efter stk. 2, nedsættes til 20 m.

Ifølge klager giver byplanvedtægt nr. 1 mulighed for at udstykke ca. 52.000 m² uden for klitfredningslinjen. Hvis veje m.v. undtages, vil det være muligt for klager at udstykke mindst 14–15 byggegrunde på klagers ejendom. Klager har på den baggrund fastholdt erstatningskravet på 3.625.000 kr., som også blev fremsat over for fredningsnævnet.

Det fremgår desuden af klagen, at klager er positivt indstillet over for en forhandling, hvor antallet af byggegrunde reduceres til 4–5 sommerhuse uden nærmere angivelse af placeringen på ejendommen.

Hjørring Kommune har den 30. december 2021 bemærket, at byplanvedtægt nr. 1 for Tversted sogns kystområde fra 1953 ikke er gældende for de dele af klagers ejendom, som klager har oplyst. Kommunen har oplyst, at kun den nordligste del af ejendommen er omfattet af byplanvedtægt nr. 1, og at dette areal stort set er sammenfaldende med den del af ejendommen, der er omfattet af klitfredning efter naturbeskyttelsesloven.

Ifølge Hjørring Kommune var de dele af ejendommen, som er beliggende uden for klitfredningslinjen, tidligere omfattet af byplanvedtægt nr. 3 for et feriservicecenter i Tannisby, Tversted. Ifølge vedtægtens kapitel XIII ophæves byplanvedtægt nr. 1 for de arealer, der er omfattet af byplanvedtægt nr. 3, blandt andet [matr.nr.1] (klagers ejendom). Kommunen har oplyst, at byplanvedtægt nr. 3 er vedtaget af Hirtshals Kommune i 1973 og godkendt af Miljøministeriet i 1974. Byplanvedtægt nr. 3 blev ophævet ved Hjørring Kommunes afgørelse af 30. oktober 2014, som blandt andet også er sendt til klager.

Hjørring Kommune har den 20. februar 2023 supplerende bemærket, at den nordlige del af klagers ejendom, der fortsat er omfattet af byplanvedtægt nr. 1, er beliggende inden for klitfredningslinjen, og at byplanvedtægt nr. 1 ikke har været gældende for store dele af klagers ejendom siden november 1974. Det er efter kommunens vurdering ikke korrekt, når klager oplyser, at fredningsnævnets afgørelse er truffet på et forkert grundlag, og at klager derfor ikke mister muligheden for at udstykke ejendommen som følge af fredningen.

Herudover har Hjørring Kommune oplyst, at der ikke er mulighed for at forhandle om udstykning af 4-5 ejendomme grundet de aktuelle planmæssige forhold, at hele området er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og at kommunen ikke agter at dispensere til eventuelt byggeri, hvorfor det ikke vil være muligt at bebygge ejendommen.

Hjørring Kommune har desuden oplyst, at ejendommen er beliggende i landzone, hvorfor både udstykning og bebyggelse af ejendommen forudsætter landzonetilladelser, og at ejendommen ikke er omfattet af en kommuneplanramme, der udlægger ejendommen til etablering af et sommerhusområde.

Miljøstyrelsen har den 1. marts 2023 bemærket, at klagers ejendom ikke er udlagt til byzone, sommerhusområde eller omfattet af en lokalplan, hvorfor der ikke kan forventes mulighed for udstykning. Styrelsen har desuden bemærket, at der efter praksis ikke tilkendes erstatning for arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og at de tre mindre arealer på ejendommen, der ikke er beskyttet af bestemmelsen, er så små, at udstykning ikke er relevant.

4. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

4.1. Sagens behandling

I sagens behandling har Miljø- og Fødevarerklagenævnets medlemmer deltaget: Thomas Steensen (formand), fhv. landsdommer Eva Staal og landsdommer Olaf Tingleff, og de læge medlemmer Lene Hansen, Kristian Pihl Lorentzen, Maria Temponeras og Jens Vibjerg.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet besigtigede den 11. maj 2023 fredningsområdet og afholdt samtidig offentligt møde om sagen.

Danmarks Naturfredningsforening og Hjørring Kommune redegjorde som sagsrejsere for fredningen af Tversteds grønne front under besigtigelsen.

Der var under mødet indlæg om områdets fredningsværdier og om behovet for pleje af fredningsområdet.

Herudover var der indlæg om de planmæssige forhold på klagers ejendom, og de for fredningsnævnet fremførte argumenter mod at forhøje erstatningen for klagers ejendom blev i alt væsentlighed gentaget.

Klagers repræsentant redegjorde for klagers virksomhed og anførte i den forbindelse, at det efter hans vurdering var muligt at indpasse et projekt med sommerhuse i ejendommens natur med en minimal påvirkning til følge. Repræsentanten oplyste endvidere, at klager i 2011 var i forhandling med Hjørring Kommune om udstykning og bebyggelse på ejendommen, men at forhandlingerne endte uden resultat. Klager opfattede situationen i 2011 således, at der ikke derved endeligt var gjort op med mulighederne for at indgå en aftale med kommunen på et senere tidspunkt.

4.2. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Efter naturbeskyttelseslovens § 39, stk. 1, fastsættes der erstatning til ejere af rettigheder over en fredet ejendom for det tab, som fredningen påfører dem.

I overensstemmelse med fast praksis tilkender Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke grunderstatning for arealer, som efter lovgivningen allerede er omfattet af erstatningsfri regulering. Medmindre der foreligger særligt byrdefulde forhold i fredningen, som går ud over de restriktioner, der allerede følger af lovens bestemmelser, er der derfor ikke praksis for at tilkende grunderstatning for arealer omfattet af § 3 og § 8.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at der ikke foreligger særligt byrdefulde forhold i fredningen af Tverstedes grønne front, der ligger ud over de restriktioner, der allerede følger af de generelle beskyttelsesregler, hvorfor nævnet tiltræder fredningsnævnets afgørelse om ikke at tilkende erstatning for arealer omfattet af § 3 og § 8.

Klager har gjort gældende, at erstatningen skal forhøjes, da der ifølge klager knytter sig en forventningsværdi til arealet som følge af byplanvedtægt nr. 1 og klagers forhandlinger i 2011 med Hjørring Kommune om et projekt med bebyggelse på ejendommen med sommerhuse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at en mistet mulighed for udstykning og bebyggelse som følge af en fredning kan udløse en erstatning ud fra betragtninger om forventningsværdi. Den forventningsværdi, der kan være knyttet til en ejendom, er ikke udtryk for de forventninger, ejeren selv har til ejendommens værdi, men for den ekstra værdi, som en køber almindeligvis er villig til at betale for en ejendom, der forventes at kunne udnyttes i fremtiden. En forventningsværdi knytter sig dels til den fremtidige anvendelse af en ejendom ud fra dens planlægningsmæssige status og dels til aktualiteten heraf.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder som fredningsnævnet, at de dele af klagers ejendom, som er beliggende uden for klitfredningslinjen, indtil 2014 var omfattet af byplanvedtægt nr. 3, der i henhold til vedtægtens kapitel XIII ophævede byplanvedtægt nr. 1 på de dele af klagers ejendom, der blev omfattet af den nye byplanvedtægt nr. 3.

Byplanvedtægt nr. 3 blev ophævet ved Hjørring Kommunes afgørelse af 30. oktober 2014. Denne afgørelse blev sendt til lodsejere med ejendomme inden for byplanvedtægtens område, herunder klager. Klagers ejendom er således ikke beliggende i byzone, eller omfattet af

lokalplan, der muliggør udstykning og bebyggelse af ejendommen, eller en kommuneplanramme, som udlægger ejendommen med henblik på etablering af et sommerhusområde.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på den baggrund, at der ikke er en forventningsværdi knyttet til ejendommen, som giver grundlag for forhøje den tilkendte erstatning. Nævnet har lagt vægt på, at ejendommen er beliggende i landzone, ikke er udlagt til sommerhusområde, at stort set hele ejendommen er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og at der ikke er et planmæssigt grundlag for at opføre sommerhuse på ejendommen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker endvidere, at forhandlingerne mellem klager og Hjørring Kommune i 2011 om udstykning og bebyggelse på ejendommen endte uden resultat, og at klager efter nævnets vurdering heller ikke derved, og uanset klagers opfattelse af, at forhandlingerne med kommunen ikke var endeligt afsluttede, har fået en forventning om at kunne udstykke og bebygge ejendommen.

Herefter, og idet Miljø- og Fødevareklagenævnet i øvrigt kan tiltræde fredningsnævnets erstatning, herunder for så vidt angår taksterne for erstatning for ny og gammel sti, stadfæster nævnet Fredningsnævnet for Nordjylland, nordlig dels afgørelse.

4.3. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om godtgørelse

Efter naturbeskyttelseslovens § 47 kan Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemme, at der skal ydes en ejer eller bruger en passende godtgørelse for nødvendige udgifter til sagkyndig bistand under sagens behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet. Bestemmelsen giver ikke mulighed for at godtgøre lodsejerens egen medvirken i sagen.

Klager, der under sagens behandling for Miljø- og Fødevareklagenævnet har været repræsenteret af arkitekt [person1], har anmodet om godtgørelse for nødvendige udgifter til sagkyndig bistand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet tilkender lb.nr. 1 3.000 kr. i godtgørelse. Staten ved Miljøstyrelsen afholder tre fjerdedele og Hjørring Kommune en fjerdedel af den tilkendte godtgørelse, jf. naturbeskyttelseslovens § 49, stk. 3.

4.4. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Nordjylland, nordlig dels afgørelse af 6. oktober 2021 om erstatning til lb.nr. 1, [virksomhed1], i anledning af fredning af Tverstedts grønne front i Hjørring Kommune.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har fastsat godtgørelse for sagkyndig bistand på 3.000 kr., jf. naturbeskyttelseslovens § 47, hvoraf staten ved Miljøstyrelsen afholder tre fjerdedele og Hjørring Kommune en fjerdedel, jf. naturbeskyttelseslovens § 49, stk. 3.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 og 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.

Sag:

22/08466

Dato:

7. juli 2023.

Emner:

NBL - fredningso...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)